

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक चव्वेचाळीस

हरवलेल्या पायाभूत तत्त्वांचे उलगडणे: विल्यम मिलर यांची भविष्यसूचक सत्ये आणि अॅडव्हेंटिझमचे शेवटचे दिवस

Jeff Pippenger
2024-01-08

अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांच्या काळात विल्यम मिलर यांच्या मूलभूत सत्यांवर आच्छादन घातले गेले. त्या मूलभूत सत्यांची पुनर्स्थापना त्यांच्या दुसऱ्या स्वप्नात मांडलेली आहे, आणि बायबल तसेच स्पिरिट ऑफ प्रॉफेसीमध्ये तिला देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांनी पूर्ण करावयाच्या कार्यरूपाने वारंवार ओळखण्यात आले आहे. मिलर यांचे स्वप्न दर्शविते की, जेव्हा धूळ झटकणारा मनुष्य त्या रत्नांची पुनर्स्थापना करतो, तेव्हा ती सूर्यापेक्षा दहा पट अधिक तेजस्वीपणे प्रकाशतील.

मिलर यांची रूपरेखा पगानवादानंतर पोपसत्तावाद अशा उजाड करणाऱ्या दोन शक्तींच्या ओळखीवर आधारित होती, आणि थेस्सलनीकाकरांस दुसऱ्या अध्यायातील प्रेषित पौल यांची साक्ष मिलर यांच्या रूपरेखेचा आधारबिंदू ठरली. तेथे पौल स्पष्ट करतात की, पगान रोम दूर केला जाईपर्यंत पगान रोमने पोपसत्तेला सत्तेवर उदयास येण्यापासून रोखून धरले होते. २ थेस्सलनीकाकरांसमध्ये पौल यांनी Future for America च्या रूपरेखेचाही आधारबिंदू दिला, जेव्हा त्यांनी हे दाखवून दिले की त्या अध्यायातील “पापाचा मनुष्य” हा दानियेल अध्याय अकरा, आणि वचन छत्तीस, येथील स्वतःला उंचावणारा राजा ह्याचाच निर्देश आहे.

पहिल्या व तिसऱ्या देवदूतांच्या दोन्ही चळवळींतील ज्ञानवाढ ही थेटपणे थेस्सलनीकाकरांस दुसऱ्या अध्यायातील पौलाच्या साक्षीशी निगडित होती, हे पाहणे अत्यावश्यक आहे. समाप्तीच्या काळी, 1798 मध्ये, तसेच 1989 मध्येही, दानियेलचे पुस्तक उघडले गेले, आणि अशा रीतीने तीन-टप्प्यांच्या परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ झाली. ज्या इतिहासकाळात दानियेलचे पुस्तक उघडले जाते, त्या प्रत्येक वेळी ही परीक्षेची प्रक्रिया उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न करते. समाप्तीच्या काळातील ज्ञानवाढीच्या संदर्भात पौलाचे लिखाण पाहणे अत्यावश्यक आहे; कारण त्याच अध्यायात पौल इशारा देतो की जे “सत्याच्या प्रेमाचा” स्वीकार करीत नाहीत, त्यांना देवाकडून प्रबळ भ्रम प्राप्त होईल. हा प्रबळ भ्रम म्हणजेच दानियेल अध्याय बारा मध्ये त्या दुष्टांवर आणला गेलेला आहे, जे ज्ञानवाढ नाकारतात. या दोन्ही इतिहासांत हा प्रबळ भ्रम सर्वाधिक थेटपणे अॅडव्हेंटिझमलाच सूचित करतो.

“जो पृष्ठभागाखालील गोष्टी पाहतो, जो सर्व मनुष्यांची अंतःकरणे वाचतो, तो ज्यांना महान प्रकाश लाभला आहे त्यांच्याविषयी म्हणतो: ‘ते आपल्या नैतिक व आध्यात्मिक स्थितीमुळे दुःखित व विस्मित होत नाहीत.’ होय, त्यांनी आपापले मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या आत्म्यास त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांत आनंद वाटतो. ‘मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि ज्याची त्यांना भीती वाटते तेच त्यांच्यावर आणीन; कारण मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; उलट त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच त्यांनी निवडले.’ ‘देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, की त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,’ कारण ‘त्यांनी सत्याचे प्रेम स्वीकारले नाही, जेणेकरून ते तारण पावले असते,’ ‘तर अधर्मातच आनंद मानला.’ यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12.”

“स्वर्गीय गुरूंनी विचारले: ‘तुम्ही योग्य पायावर बांधणी करीत आहात आणि देव तुमची कर्मे स्वीकारतो, असा दिखावा करून मनाला फसविण्यापेक्षा अधिक बलवान भ्रम कोणता असू शकतो, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही अनेक गोष्टी लौकिक नीतीनुसार करीत आहात आणि यहीवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अरे, हा किती मोठा फसवा प्रकार आहे, किती मोहक भ्रम आहे, जो त्या मनांचा ताबा घेतो जेव्हा एकदा सत्य जाणून घेतलेल्या मनुष्यांनी भक्तीचे रूप तिच्या आत्मा आणि सामर्थ्य समजण्याची चूक केली; जेव्हा ते असे समजतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीने समृद्ध झाले आहेत आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही, परंतु प्रत्यक्षात त्यांना सर्वकाहीची गरज

आहे.”

“आपली वस्त्रे निष्कलंक ठेवणाऱ्या आपल्या विश्वासू सेवकांविषयी देव बदललेला नाही. परंतु पुष्कळ जण, ‘शांती आणि सुरक्षितता,’ असे ओरडत आहेत, आणि त्यांच्यावर अकरस्मात विनाश येत आहे. जोपर्यंत सखोल पश्चात्ताप होत नाही, जोपर्यंत मनुष्य कबुलीद्वारे आपल्या अंतःकरणांना नम्र करीत नाहीत आणि येशूमध्ये आहे तसे सत्य ग्रहण करीत नाहीत, तोपर्यंत ते स्वर्गात कधीही प्रवेश करणार नाहीत. जेव्हा आपल्या श्रेणींमध्ये शुद्धीकरण होईल, तेव्हा आपण यापुढे निर्धास्त राहणार नाही, आणि आपण धनवान आहोत, संपत्तीने समृद्ध झालो आहोत, व आम्हांस काहीही कमी नाही, अशी बढाई मारणार नाही.”

“सत्यतेने असे कोण म्हणू शकेल: ‘आमचे सोने अग्नीत तपासले गेले आहे; आमची वस्त्रे जगाने कलुषित केलेली नाहीत’? मी आमच्या शिक्षकाला तथाकथित नीतिमत्त्वाच्या वस्त्रांकडे बोट दाखविताना पाहिले. ती काढून टाकून, त्यांनी त्यांखालील अशुद्धता उघडी पाडली. मग त्यांनी मला म्हटले: ‘ते आपली अशुद्धता व स्वभावाची कुज किती दिखारूपणाने झाकून ठेवत आहेत, हे तुला दिसत नाही काय?’ विश्वासू नगरी वेश्या कशी झाली आहे!’ माझ्या पित्याचे घर व्यापाराचे घर बनविले गेले आहे, असे स्थान, जिथून दैवी उपस्थिती आणि गौरव निघून गेले आहेत! याच कारणामुळे दुर्बलता आहे, आणि सामर्थ्याचा अभाव आहे.” Testimonies, volume 8, 249, 250.

१८४४ मध्ये अॅडव्हेंटिझमने मध्यरात्रीची हाक घोषित केली तेव्हा ते “विश्वासू नगर” होते. १८६३ पर्यंत, विल्यम मिलर यांच्या सेवाकार्यातून स्थापन झालेल्या “पायाभूत तत्त्वांना” नाकारण्याची प्रक्रिया त्याने सुरू केली. जेव्हा त्यांनी त्या मूलभूत सत्यांना बाजूला ठेवण्यास आरंभ केला, आणि अशा रीतीने त्यांना बनावट रत्ने व नाण्यांनी झाकले, तेव्हा ते एक नवा पाया बांधत होते. ज्यांनी हे कार्य सुरू केले, पुढे नेले आणि अजूनही चालू ठेवले आहे, त्यांचे प्रतिनिधित्व भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या लिखाणात “ज्यांना महान प्रकाश प्राप्त झाला आहे” असे केलेले आहे.

त्यांना पूर्वी लाभलेला “महान प्रकाश” मिलरच्या स्वप्नात त्या पेटीतील रत्नांच्या रूपाने दर्शविण्यात आला होता; ती पेटी मिलरने आपल्या खोलीच्या मध्यभागी असलेल्या टेबलावर ठेवली होती, आणि ती “सूर्यापेक्षाही” अधिक तेजाने चमकत होती. आत्ताच उद्धृत केलेल्या उताऱ्यात सिस्टर व्हाईट “ज्यांना महान प्रकाश लाभला आहे,” परंतु ज्यांनी “आपले स्वतःचे मार्ग निवडले आहेत,” अशांची ओळख करून देतात.

१८६३ मध्ये त्यांनी एक नवा मार्ग निवडला. ती म्हणते की तो “एक मोहक भ्रम आहे, जो अशा वेळी मनावर ताबा मिळवितो, जेव्हा जे लोक एकदा सत्य जाणून होते, ते भक्तीच्या स्वरूपालाच तिच्या आत्मा आणि सामर्थ्य समजतात; जेव्हा ते असे समजतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीने समृद्ध झाले आहेत आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही, परंतु प्रत्यक्षात ते प्रत्येक गोष्टीच्या गरजेत आहेत.”

ती लाओदीकियाच्या स्थितीची ओळख करून देत आहे; हीच स्थिती तिने आणि तिच्या पतीने १८५६ मध्ये उद्भवली असे ओळखले. त्यानंतर त्यांची सात वर्षे परीक्षा झाली, परंतु १८६३ मध्ये ते त्या परीक्षेत अपयशी ठरले, आणि त्यांनी ती खोटी पायाभरणी उभारण्यास सुरुवात केली जी थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रातील पौलाच्या इशारादायक संदेशातील प्रबळ भ्रम निर्माण करते. थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रातील पौलाचा इशारा हा अॅडव्हेंटवादाच्या प्रारंभ आणि समाप्ती या दोन्हीसाठी एक नांगर आहे, आणि तो मिलरच्या स्वप्नाशी परिपूर्ण रीतीने सुसंगत आहे; ते स्वप्नही अॅडव्हेंटवादाच्या प्रारंभ आणि समाप्ती या दोन्हीचा निर्देश करते. त्याच्या स्वप्नातून हे ओळखले जाते की, सत्याच्या मूळ रत्नांची पुनर्स्थापना करण्याचे कार्य पूर्ण झाल्यावर, ती सत्ये अॅडव्हेंटवादाच्या प्रारंभी मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या वेळी प्रथम जशी चमकली होती, त्यापेक्षा दहापट अधिक तेजस्वीपणे चमकतील. मिलरचे आकलन आता त्याने प्रथम सत्य ओळखले तेव्हापेक्षा अधिक तेजस्वी कसे चमकत आहे?

हबक्कूक अध्याय दोनाच्या दोन पवित्र चित्रपत्रांवर अनेक सत्ये दर्शविलेली आहेत. ही सत्ये मिलरच्या स्वप्नात रत्नांच्या रूपाने दर्शविण्यात आली होती, जी अखेरीस शेवटच्या दिवसांत, मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या अगोदर, पुनर्स्थापित केली जाणार होती. मिलरच्या स्वप्नात खिडकीतून बाहेर नेली जाणारी खोटी रत्ने, खोटा पाया निर्माण करण्यासाठी आणि खरा पाया लपविण्यासाठी अॅडव्हेंटिझममध्ये आणण्यात आलेल्या खोट्या शिकवणींचे प्रतिनिधित्व करतात; परंतु ती

त्या लोकांचेही प्रतिनिधित्व करतात जे खोट्या पायाचा घटक असलेल्या खोट्या शिकवणींना सोडण्यास नकार देतात. "द डेली" हे विल्यम मिलर यांच्या त्या सत्यरचनेचे आधारबिंदू होते ज्याने मूळ पाया स्थापन केला; आणि शेवटच्या दिवसांत "द डेली" हे केवळ मूर्तिपूजेचेच प्रतीक नाही, जसे मिलर यांनी योग्य रीतीने ओळखले, तर ते त्या बंडखोरीचेही प्रतीक आहे ज्याने खोटा पाया उत्पन्न केला.

बायबल, भविष्यवाणीचा आत्मा आणि इतिहास हे सर्व साक्ष देतात की १७९८ ते १८४४ या काळातील न्याय-घडीचा घोष हा विल्यम मिलर यांनी शोधून काढलेल्या व सादर केलेल्या संदेशाची घोषणा होती. याच कारणामुळे त्या चळवळीला मिलराइट चळवळ असे म्हटले जाते. तर्कशुद्धपणे, त्या चळवळीचा नकार करणे म्हणजे १७९८ मध्ये प्रकट झालेल्या त्या प्रकाशाचा नकार करणे होय, ज्याला दानियेलने ज्ञानाची वाढ असे ओळखले.

यशया एफ्राइमच्या मद्यपींचा उल्लेख करतो आणि त्या मद्यपींची ओळख यरुशलेमच्या लोकांवर राज्य करणारे थट्टेखोर पुरुष अशी करून देतो. यशया हे स्पष्ट करतो की ते प्रत्यक्ष द्राक्षारसाने मद्यपी झालेले नाहीत, तर ते आध्यात्मिक द्राक्षारसाने मद्यपी झालेले आहेत. बायबलमध्ये आध्यात्मिक द्राक्षारस हा संदर्भानुसार कधी सत्य तर कधी खोटे तत्त्वज्ञान दर्शवितो. एफ्राइमचे मद्यपी खोट्या तत्त्वज्ञानावर मद्यपी झालेले आहेत; हाच तो बाबेलचा द्राक्षारस आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व प्रकटीकरणाच्या सतराव्या अध्यायातील सोरच्या वेश्येद्वारे आणि बेलशस्सरच्या शेवटच्या रात्रीच्या मेजवानीद्वारे केलेले आहे.

यशयाने यरुशलेमच्या लोकांवर राज्य करणाऱ्या निंदक पुरुषांवर येणाऱ्या आध्यात्मिक मद्यपानाचे परिणाम ओळखून दाखविले.

थांबा आणि विस्मयचकित व्हा; आक्रोश करा आणि ओरडा: ते मद्यपान केलेल्यांसारखे आहेत, परंतु द्राक्षारसाने नव्हे; ते डगमगतात, परंतु मद्याने नव्हे. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत; संदेष्टे व तुमचे अधिपती, द्रष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्वांचे दृष्टांत तुमच्यासाठी शिक्कामोर्तब केलेल्या पुस्तकातील शब्दांसारखे झाले आहेत; ते एखाद्या विद्वान मनुष्याला देऊन म्हणतात, "हे कृपया वाच"; आणि तो म्हणतो, "मी वाचू शकत नाही; कारण ते शिक्कामोर्तब केलेले आहे." आणि तेच पुस्तक अशिक्षित मनुष्याला देऊन म्हणतात, "हे कृपया वाच"; आणि तो म्हणतो, "मी अशिक्षित आहे." म्हणून परमेश्वर म्हणाला, "हा लोकसमुदाय आपल्या तोंडाने माझ्याजवळ येतो, आणि आपल्या ओठांनी माझा सन्मान करतो, पण त्याने आपले हृदय माझ्यापासून दूर केले आहे, आणि माझ्याविषयी त्यांचा भय हा मनुष्यांच्या आज्ञेनुसार शिकविलेला आहे; म्हणून, पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करणार आहे, हो, एक अद्भुत कार्य आणि आश्चर्य: कारण त्यांच्या ज्ञानी लोकांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सुज्ञ लोकांची समज लपून जाईल." धिक्कार असो त्यांना जे परमेश्वरापासून आपला सल्ला लपविण्यासाठी खोलवर युक्ती करतात, आणि त्यांची कर्मे अंधारात असतात, आणि ते म्हणतात, "आम्हाला कोण पाहतो? आणि आम्हाला कोण जाणतो?" नक्कीच, तुमची गोष्टी उलथापालथ करण्याची वृत्ती कुंभाराच्या मातीप्रमाणे समजली जाईल; कारण जे बनविले गेले आहे ते आपल्या बनविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, "त्याने मला बनविले नाही"? किंवा जे घडविले गेले आहे ते आपल्या घडविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, "त्याला काही समज नव्हती"? यशया 29:9-16.

बहीण व्हाईट या वचने उद्भूत करतात आणि त्यानंतर पुढे असे जोडतात:

"यातील प्रत्येक शब्द पूर्ण होईल. असे काही जण आहेत जे देवापुढे आपली अंतःकरणे नम्र करीत नाहीत, आणि जे सरळपणे चालणार नाहीत. ते आपले खरे हेतू लपवितात, आणि खोटेपणावर प्रेम करणाऱ्या व खोटेपणा घडविणाऱ्या पतित दूताच्या संगतीत राहतात. शत्रू ज्यांना अंशतः अंधारात असलेल्यांना फसविण्यासाठी वापरू शकतो, अशा मनुष्यांवर आपला आत्मा टाकतो. काही जण प्रचलित असलेल्या अंधाराने व्यापले जात आहेत, आणि सत्य बाजूस सारून भ्रमाचा स्वीकार करीत आहेत. भविष्यवाणीने निर्देश केलेला दिवस आला आहे. येशू ख्रिस्त समजला गेलेला नाही. येशू ख्रिस्त त्यांच्यासाठी एक कल्पित कथा आहे. पृथ्वीच्या इतिहासाच्या या अवस्थेत, पुष्कळ जण मद्यपान केलेल्या मनुष्यांप्रमाणे वागतात. 'स्तब्ध उभे राहा आणि चकित व्हा; आक्रोश करा आणि हाका मारा; ते द्राक्षारसामुळे नव्हे, तरी मत्त झाले आहेत; ते मद्यामुळे नव्हे, तरी डगमगत आहेत.

कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत. संदेषे आणि तुमचे अधिपती, दृष्टे, त्याने आच्छादले आहेत.' अनेकांवर एक आध्यात्मिक मत्तपणा आला आहे, जे समजतात की तेच उन्नत केले जाणारे लोक आहेत. त्यांचा धार्मिक विश्वास या शास्त्रवचनात जसा दर्शविला आहे तसाच आहे. त्याच्या प्रभावाखाली, ते सरळ चालू शकत नाहीत. आपल्या आचरणाच्या मार्गात ते वाकडी पावले टाकतात. एक आणि मग दुसरा, ते इकडेतिकडे डगमगतात. परमेश्वर त्यांच्याकडे महान करुणेने पाहतो. सत्याचा मार्ग त्यांनी ओळखलेला नाही. ते तर्ककुशल कारस्थानी आहेत; आणि ज्यांनी स्पष्ट आध्यात्मिक दृष्टीमुळे मदत करू शकली असती व करणे आवश्यक होते, ते स्वतः फसविले गेले आहेत, आणि एका दुष्ट कार्याला पाठबळ देत आहेत."

"या शेवटच्या दिवसांतील घडामोडी लवकरच निर्णायक स्वरूप धारण करतील. जेव्हा या आत्मवादात्मक फसवणुका प्रत्यक्षात जशा आहेत तशा—दुष्ट आत्म्यांच्या गुप्त कार्यवाही—म्हणून उघड होतील, तेव्हा ज्यांनी त्यांत काही भूमिका पार पाडली आहे, ते जणू आपले भान हरपलेल्या मनुष्यांसारखे होतील.

"म्हणून प्रभु म्हणतो, कारण हे लोक आपल्या मुखाने माझ्या जवळ येतात आणि आपल्या ओठांनी माझा मान करतात, परंतु त्यांनी आपली अंतःकरणे माझ्यापासून दूर केली आहेत, आणि माझ्याविषयीचा त्यांचा भय हा मनुष्यांच्या आज्ञांवरून शिकवलेला आहे; म्हणून, पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करीन, होय, एक अद्भुत कार्य आणि एक आश्चर्य; कारण त्यांच्या शहाण्या मनुष्यांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सुज्ञ मनुष्यांची समज लपून जाईल. जे परमेश्वरापासून आपला सल्ला लपविण्यासाठी खोल युक्ती करतात, आणि ज्यांची कृते अंधारात असतात, आणि जे म्हणतात, आम्हांस कोण पाहतो? आणि आम्हांस कोण ओळखतो? त्यांच्यावर धिक्कार असो. खरोखर, तुमचे गोष्टी उलथापालथ करणे हे कुंभाराच्या मातीप्रमाणे मानले जाईल; कारण ज्याने एखादी वस्तू निर्माण केली, तिच्याविषयी ती वस्तू असे म्हणेल काय, त्याने मला निर्माण केले नाही? किंवा जी वस्तू घडवली गेली आहे ती तिला घडविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, त्याला काही समज नव्हती?"

"माझ्या ध्यानात हे आणून देण्यात आले आहे की आपल्या अनुभवात आपण वस्तूस्थितीच्या ह्याच अवस्थेला भेटलो आहोत आणि भेटत आहोत. ज्यांना मोठा प्रकाश आणि अद्भुत विशेषाधिकार लाभले होते, अशा मनुष्यांनी स्वतःस शहाणे समजणाऱ्या नेत्यांचे शब्द स्वीकारले आहेत; हे नेते प्रभूकडून फार कृपाप्राप्त आणि आशीर्वादित झाले होते, परंतु त्यांनी स्वतःस देवाच्या हातातून काढून शत्रूच्या रांगांत स्थान दिले आहे. जगाला भ्रामक, वरकरणी पटणाऱ्या कपटयुक्त असत्यांच्या पुराने व्यापून टाकण्यात येणार आहे. एक मानवी मन, या असत्यांचा स्वीकार करून, इतर मानवी मनांवर कार्य करील; आणि ही मने देवाच्या सत्याच्या बहुमोल पुराव्याचे असत्यात रूपांतर करीत आली आहेत. जेव्हा त्यांनी हिशेब देणे आवश्यक असणाऱ्यांप्रमाणे आत्म्यांवर लक्ष ठेवणारे विश्वासू रखवालदार म्हणून उभे राहिले पाहिजे होते, तेव्हा हे पुरुष पतित देवदूतांकडून फसविले जातील. त्यांनी आपल्या युद्धातील शस्त्रे खाली ठेवली आहेत आणि फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे लक्ष दिले आहे. ते देवाच्या सल्ल्याला निष्फळ ठरवितात आणि त्याच्या इशान्यांना व धिक्कारांना बाजूला सारतात; आणि ते निश्चितच सैतानाच्या बाजूस आहेत, फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे आणि दुष्टात्म्यांच्या शिकवणींकडे लक्ष देत आहेत."

"ज्यांनी मद्याच्या प्रभावाखालील मनुष्यांप्रमाणे डगमगू नये, अशा मनुष्यांवर आता आध्यात्मिक मतवालपणा आला आहे. स्वर्गीय दरबारांत बंड केलेल्या नेत्यांच्या शिक्षणानुसार, अपराध व अनियमितता, फसवणूक, कपट, आणि अन्याय्य व्यवहार यांनी जग भरून गेले आहे."

"इतिहासाची पुनरावृत्ती होणार आहे. निकट भविष्यात काय होईल हे मी विशद करू शकले असते, परंतु त्या वेळेचा अद्याप आगमन झालेला नाही. मेलेल्यांची रूपे प्रकट होतील, सैतानाच्या कपटी युक्तीने, आणि पुष्कळ जण त्या एका व्यक्तीशी संलग्न होतील जो असत्यांवर प्रेम करतो आणि असत्यच करतो. मी आपल्या लोकांना इशारा देते की अगदी आपल्या मध्येसुद्धा काही जण विश्वासापासून दूर फिरतील, आणि फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे व दुष्टात्म्यांच्या शिकवणींकडे लक्ष देतील, आणि त्यांच्यामुळे सत्याबद्दल वाईट बोलले जाईल."

Battle Creek Letters, 123-125.

यशया आणि सिस्टर व्हाईट यांच्यासह सर्व संदेष्टे अंतिम दिवसांची ओळख करून देत आहेत. या दिवसांत अॅडव्हेंटिझमचे नेते “निश्चितपणे सैतानाच्या बाजूने उभे आहेत, फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे आणि दुष्टात्म्यांच्या सिद्धान्तांकडे लक्ष देत आहेत.” सिस्टर व्हाईट एक भविष्यवाणी मांडतात, जेव्हा त्या म्हणतात, “When these spiritualistic deceptions are revealed to be what they really are,—the secret workings of evil spirits,—those who have acted a part in them will become as men who have lost their minds.” अंतिम दिवसांच्या इतिहासातील त्या टप्प्यावर, जेव्हा त्यांचा मदोन्मत्तपणा “दुष्ट आत्म्यांची गुप्त कार्ये” असल्याचे उघड होईल, तेव्हा अॅडव्हेंटिझमचे नेतृत्व असे होईल जसे पुरुष आपले शुद्ध हरपले आहेत.

अंतकाळात यरुशलेममधील लोकांवर राज्य करणाऱ्या निंदक पुरुषांच्या कार्याचे एक उन्मोचन होते. त्या उन्मोचनाचे चित्रण मिलरच्या स्वप्नात करण्यात आले होते, जेव्हा मिलरने प्रार्थना केली आणि मग एक दार उघडले गेले. हे त्याने क्षणभर डोळे मिटण्याच्या अगोदर घडते, ज्यामुळे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या सीलिंग प्रक्रियेच्या अगदी अंतिम टप्प्याची ओळख पटते. दार उघडणे हे युगविभागातील बदल दर्शविते, आणि त्या बिंदूवर तिसऱ्या देवदूताची लाओदिकीया चळवळ तिसऱ्या देवदूताच्या फिलादेल्फिया चळवळीत संक्रमण करते.

यशयाच्या उतान्यामध्ये इफ्राइमच्या मद्यर्पीच्या दुष्ट कार्याचा एक सारांश आहे; हे ते पुरुष आहेत जे “विश्वासू रखवालदार म्हणून उभे राहिले पाहिजे होते.” हा सारांश असा व्यक्त केला आहे: “निश्चितच तुम्ही गोष्टींची केलेली उलथापालथ कुंभाराच्या मातीप्रमाणे मानली जाईल; कारण जे निर्माण झाले आहे ते आपल्या निर्माणकर्त्याविषयी म्हणेल काय, त्याने मला निर्माण केले नाही? किंवा जी वस्तू घडविली गेली आहे ती आपल्या घडविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, त्याला काही समज नव्हती?”

मिलर यांनी “the daily” ची ओळख, ती मूर्तिपूजेचा धर्म असो किंवा मूर्तिपूजक रोम असो, शेवटी सैतानाचे प्रतीक अशी केली आहे; कारण सैतान आणि मूर्तिपूजक रोम या दोघांचेही प्रतिनिधित्व अजगराने केलेले आहे.

“अशा प्रकारे, जरी अजगर मुख्यतः सैतानाचे प्रतिनिधित्व करित असला, तरी दुय्यम अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे.” The Great Controversy, 439.

शेवटच्या दिवसांत यरुशलेमवर राज्य करणाऱ्या पुरुषांविषयी बोलताना सिस्टर व्हाईट म्हणतात: “काहीजण प्रचलित असलेल्या अंधकाराने प्रभावित होत आहेत, आणि सत्य बाजूला सारून चूक स्वीकारत आहेत. भविष्यवाणीने निर्देश केलेला दिवस आला आहे. येशू ख्रिस्त समजला जात नाही. येशू ख्रिस्त त्यांच्यासाठी एक दंतकथा आहे.” 1901 मध्ये, जर्मनीतील अॅडव्हेंटिझमचा एक नेता दानिएलच्या पुस्तकातील “द डेली” विषयी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचा खोटा दृष्टिकोन मांडू लागला. त्या दृष्टिकोनानुसार “द डेली” हे ख्रिस्ताचे पवित्रस्थानातील कार्य दर्शवते, किंवा त्या विचाराचे काही रूप दर्शवते. मी “काही रूप” असे म्हणतो, कारण 1901 नंतरच्या इतिहासात त्या असत्यावर भिन्न भिन्न भर देण्यात आला आहे; परंतु त्या खोट्या दृष्टिकोनांचा निष्कर्ष नेहमीच हाच प्रकट करतो की “द डेली” हे ख्रिस्ताच्या कार्याच्या काही प्रकाराचे प्रतिनिधित्व करते.

अंतकाळातील अॅडव्हेंटिझममध्ये, मिलर यांनी सैतानाचे प्रतीक म्हणून ओळखलेला “the daily” हा सिद्धांताचा रत्नस्वरूप घटक ख्रिस्ताचे प्रतीक आहे. 1901 मध्ये तो मांडला गेला तेव्हा “the daily” हे सैतानाचे प्रतीक नसून ख्रिस्ताचे प्रतीक आहे, हा दृष्टिकोन फार थोड्यांनी स्वीकारला; परंतु 1930 च्या दशकापर्यंत, मिलर यांनी 2 Thessalonians, chapter two मध्ये आढळलेल्या सत्याच्या धारेतून बाहेर काढलेला “the daily” या सिद्धांताचा तो रत्नस्वरूप घटक नाकारला गेला, जसा 1863 मध्ये Leviticus twenty-six मधील “seven times” नाकारला गेला होता. 1863 पासून 1930 च्या दशकापर्यंतच्या इतिहासातील कुठल्यातरी टप्प्यावर, अॅडव्हेंटिझमने ते ओळखल्याविना आपले नेते बदलले होते.

“बंधूनो, मला तुमचा धोका दिसतो, आणि मी पुन्हा विचारतो, जे तुम्ही चुकता, ते त्या चुकीचे सुधार करण्यासाठी काही प्रयत्न करता काय? तुम्ही आपल्या पायांसाठी सरळ वाटा केल्या नाहीत म्हणून जीव अडखळत पुढे जात

असतील, अंधारात चालत असतील. जर तुम्ही विश्वासाच्या पदांवर असाल, तर मी तुम्हाला अधिक उत्कटतेने विनंती करतो—तुमच्या स्वतःच्या जीवांच्या खातिर आणि जे तुम्हांकडे मार्गदर्शक म्हणून पाहतात त्यांच्या खातिर—केलेल्या प्रत्येक चुकीबद्दल देवासमोर पश्चात्ताप करा, आणि आपली चूक कबूल करा.”

“जर तुम्ही हृदयाचा हट्ट धरून बसलात, आणि अभिमान व आत्मनीतीमुळे आपल्या दोषांची कबुली दिली नाही, तर तुम्ही सैतानाच्या प्रलोभनांच्या अधीन राहाल. प्रभु जेव्हा तुमच्या चुका प्रकट करतो, तेव्हा जर तुम्ही पश्चात्ताप केला नाही किंवा अंगीकार केला नाही, तर त्याची पूर्वदृष्टी तुम्हाला पुन्हा पुन्हा त्याच भूमीवरून नेईल. तुम्हाला त्याच स्वरूपाच्या चुका करण्यासाठी सोडून दिले जाईल; तुम्ही सतत ज्ञानबुद्धीपासून वंचित राहाल, आणि पापाला नीती, व नीतीला पाप म्हणाल. या शेवटच्या दिवसांत प्रबळ होणाऱ्या असंख्य फसवणुका तुम्हाला वेढून टाकतील, आणि तुम्ही नेते बदलाल, व तसे केले आहे हेही तुम्हाला कळणार नाही.” Review and Herald, December 16, 1890.

यरुशलेमच्या लोकांवर राज्य करणारे ते उपहास करणारे पुरुष, जे “विश्वासाच्या पदांवर” असलेले पुरुष आहेत, ते “पापाला धार्मिकता आणि धार्मिकतेला पाप म्हणतील,” आणि “निश्चितच तुमचे गोष्टी उलटापालट करण्याचे कृत्य कुंभाराच्या मातीसारखे गणले जाईल; कारण जे बनविले गेले आहे ते आपल्या बनविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, त्याने मला बनविले नाही? किंवा जे घडविले गेले आहे ते आपल्या घडविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, त्याला काही समज नव्हती?” अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांतील प्रगतिशील बंडामध्ये, विश्वासाच्या पदांवरील ते लोक नेते बदलतात, आणि त्यांना ते कळत नाही. त्यांना ते कळत नाही, कारण त्यांनी आपल्या चुका दर्शविणारा पुरावा प्रगतिशीलपणे आणि सातत्याने नाकारला. त्या प्रगतिशील बंडामध्ये “त्यांच्या ज्ञानी पुरुषांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सुज्ञ पुरुषांची समज लपविली जाईल.”

ते वस्तुस्थिती पूर्णपणे उलटीपालटी करून टाकतील, आणि पापाला धार्मिकता व धार्मिकतेला पाप म्हणतील. या बंडाचे प्रतीक म्हणजे “द डेली” ही शिकवण होय; मिलर यांच्यासाठी ती सैतानी प्रतीक होती, परंतु आजचा अॅडव्हेंटिझम तिला ख्रिस्ताचे प्रतीक म्हणून ओळखतो. जे एकेकाळी विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीविषयक अनुप्रयोगांच्या चौकटीची स्थापना करणारे आधारबिंदू होते, तेच आता यरुशलेमच्या लोकांवर राज्य करणाऱ्या उपहासक मनुष्यांच्या मद्यधुंद अवस्थेचे प्रतीक बनले आहे. दानिएलच्या पुस्तकातील “द डेली” शी संबंधित प्रतीकवाद अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी मिलर यांच्या शवपेटिकेत ओळखला गेला तेव्हा सूर्याप्रमाणे प्रखरतेने चमकला; परंतु अखेरच्या दिवसांत ते सत्य दहापट अधिक तेजाने प्रकाशते, कारण दहा ही संख्या परीक्षेचे प्रतीक आहे, आणि प्राचीन इस्राएलासाठी दहावी परीक्षा ही अंतिम परीक्षा होती.

आधुनिक फरीशी लोकांनी “ख्रिस्ताची कृत्ये” “सैतानी शक्तींना” “श्रेय दिले” असून मूर्तिपूजेला “देवाची पवित्र सामर्थ्य” म्हणून ओळखले आहे.

“फरीशी लोकांनी पवित्र आत्म्याविरुद्ध पाप केले. त्यांच्या वाक्पटुत्वाची देणगी त्यांनी जगाच्या तारणाऱ्याचा अपमान करण्यासाठी वापरली, आणि नोंद करणाऱ्या देवदूताने त्यांचे शब्द स्वर्गातील पुस्तकांत लिहून ठेवले. ख्रिस्ताच्या कार्यात प्रकट झालेल्या देवाच्या पवित्र सामर्थ्याचे श्रेय त्यांनी सैतानी शक्तींना दिले. त्यांच्या अद्भुत कार्यांना ते नाकारणे शक्य नव्हते, किंवा त्यांना नैसर्गिक कारणांशी जोडणेही त्यांना शक्य नव्हते; म्हणून त्यांनी म्हटले, ‘ही सैतानाची कामे आहेत.’ अविश्वासाने त्यांनी देवाच्या पुत्राविषयी एका मनुष्याप्रमाणे बोलले. त्यांच्या समोर केलेली रोगमुक्तीची कार्ये, अशी कार्ये जी कोणत्याही मनुष्याने केली नव्हती किंवा करू शकला नसता, ही देवाच्या सामर्थ्याची प्रकटता होती; तरीही त्यांनी ख्रिस्तावर नरकाशी संधान असल्याचा आरोप केला. हट्टी, उदासीन, लोखंडी अंतःकरणाचे झालेले, त्यांनी सर्व पुराव्यांकडे डोळे मिटण्याचा निश्चय केला, आणि अशा रीतीने त्यांनी अक्षम्य पाप केले.” Manuscript Releases, volume 4, 360.

आपण पहिल्या देवदूताच्या चळवळीत उघड करण्यात आलेल्या ज्ञानबुद्धीवरील आपला विचार पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.